

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Francisci Pagij initia. ibid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

niâ impetratum est ut ad Atrium Wintoniense transferretur, sortitusq; Commentariensem faciem, nihil eorum quæ ruri peregerat hic omisit. Alijs fidei ianuam, alijs Religionis portum aperuit; Sacerdotibus in Insulam recentibus distribuit habitationes; Iuvenes complures transmisit ad Seminaria, tantamque messem collegit, ut præoptaret in illo carcere quàm alibi per Angliam vitam reliquam ducere. Etenim præter eam quam carcer præbebat oportunitatem pluribus beneficiendi (cùm facillimus cuius daretur accessus ad alloquium) ex elemosynis quæ copiosè suppeditabantur, conduxit in ciuitate domum recipiendis luoque ipsius frequenter sumptu alendis Sacerdotibus; Ei domui curandæ præfectam habuit honestam & piam viduam *Annam Line*; cuius demum diligentia in ministrando præmium fuit vitam fidei & Religionis causâ cum ijs ponere quorum summa est gloria vitam hanc (cuiusmodicunque ea sit) fidei Religionique tuendæ posthabere. Post triennij namque curas, Purificationis Beatissimæ Virginis Festo die, cùm ad Cærorum benedictionem cuncta essent parata, irrumperibus ex improviso perquisitoribus, & Sacerdote solerter elapso ad latebras, illa ducitur ad nouam Portam, tam infirma corpore ut vtriusque esset sustinenda, tam animo constans ut plus Sacerdotis salute quam suo periculo tangeretur. Addita ad corporis aegritudinem carceris molestia eò illam paucis diebus deduxerat infirmitatis, ut lecto affixam vnâ nox vigesies ablatura videretur. At seruauit illam Deus ut & suam potentiam in infirmiori lexu ostenderet, & immites iudicum nostrorum animos orbi vniuerso proponeret suspiciendos. Eius mensis die vigesimo quinto (etsi retulerat Commentariensis eam præ debilitate non posse pedibus insistere) iussa in sedili vehi ad tribunal, eo maiori cum mentis læritia sententiam mortis accepit, quod illo solo nomine ferretur, quia Sacerdotem domo accepisset. Biduo post in carrucam imposita, optans pro vno potuisse se mille Sacerdotes recepisse domo, fatale lignum osculata, & salutari Crucis signo se muniens, recte interclulo spiritu piam efflauit animam. Sacerdos qui istâ præhensâ euaserat, erat *Franciscus Pagius*, is qui deinde Tyro in Societate veterani militis coronam sanguine pro Christo Iesu fuso consecutus est. Honesto loco natus & ad legum nostratum scientiam educatus scribebat Iuuenis sub opulento vtriusque Iuris perito iunctus contubernali Catholico; hic *Pagium* de Religione pendulum ducit ad *Gerardum* quo utebatur à Confessionibus. Non fuit difficile tenerum adolescentis animum in rectam fidem inflectere, quem & ratio suadebat & trahebat amor Catholicæ filia quæ eum casti amore conjugij prosequeretur. At *Gerardus* indolem hominis introspectans, & candidam verecundamque mentis habitudinem formæ quam habebat non dissentientem anteferens, sorte existimauit dignam meliore quàm parere posset femina quantumuis pia & opulenta. Post principia Religionis, fideique iacta fundamenta, modò sermone, modò traditis libris, modò transcribendis de rebus diuinis commentationibus aperit ei terrenorum inconstantiam, Cælestium firmitatem & pondus, ac pedetentim ad altiora promouens suadet cæliba-

Annæ linæ
Martyræ.

Francisci
Page inuita

1600.

tum coniugio, legum studio quæstiuolo animorum luca esse præferenda. Quærebatur apud *Gerardum* filia, se relicta aliò auertisse *Pagium* cogitationem: At non erat ille Matrimoniorum idoneus aduocatus, cuius ars omnis & præcepta ad sponsas Christo parandas, non ad coniugia adornanda collimabant. Quæ præcepta (Deo sementem sanctam benedicente) tam firmas radices egere, vt amoto ad arcem *Gerardo* (de quo in loco dicitur) non terram, sed Cælum respectans, tum maximè *Pagius* à mundanis se curis eripere satageret, cum Magistri consilio auxilioque maximè destituebatur, migravitque in Belgium, ac necessaria ad Sacerdotium scientia imbutus redijt initiatus circa annum sexcentesium; atque in nota Dominae *Linæ* domo diuersans, sefellit illà (qua dictum est) vice irruentes perquisitores. Alios mulieri forti prouiderat Deus gloriosæ necis comites, *San-Marcum Barkwith*, & *Rogerium Filcock*, illum Sancti Benedicti discipulum, hunc in Societatem nominis *Iesu* recenter cooptatum.

Rogerij Filcock certamen.

XIV. Hauferat Theologica *Rogerius Filcock* è fontibus domus Vallisletanæ: debet ei vicissim illud Seminarium exempla modestiæ, grauitatis, ceterarumque virtutum, quarum in commensalibus reliquit expressa vestigia, secum in Angliam transevit maturos fructus: Reperio enim in Epistola *San-Marci Barkwith* Socij vinculorum & mortis, è carcere ad amicum scriptum præclarum Elogium quod inferius recitabo. Eas virtutes vt consiliorum Christi Domini adiumentis firmaret perficeretque non multo post tempore quam in Angliam exscenderat, egit sedulo vt in Societatem nominis *Iesu* admitteretur Admissus, indefessam operam iuuando proximo aliquo tempore cum posuisset, captus, atque ad nouam Portam in vincula coniectus, die vigesimo tertio Februarij Anni sexcentesimi primi, (si numerum annorum communem sequaris, nam Angli legales annos non inchoant ante octauum Calendas Aprilis) vocatur vt causam dicat de Sacerdotio ordinibusque sacris susceptis, non diffitetur, neque etiam affirmat: Probandum id esse ait per testes aut per signa legitima. Nullus testis adfertur, index nullus. Biduo post rursus producitur: Confuctâ Accusationis formâ perlectâ, rogatur Innocens censi nè debeat, an nocens primum negat se ijs nominibus vsum esse quæ recitabantur; Accusationem proinde infirmam, aut etiam errore personæ omnino nullam esse: Tum duodecim virorum censuram declinat; Ait innocentes homines rerumque vel ignaros, vel ad Iudicium arbitrium decreturos non grauandos esse illâ molestiâ illoque onere; recitat exempla recentia; pronuntiatos quosdam ijs ipsis iudicijs innoxios, quos confestim duodecim viri, iussi à Iudicibus redire ad Censuram, nullâ re nouâ allatâ noxios censuere. Denique iudices ipsos appellat: horum iudicio stare se velle aut cadere qui legum essent intelligetes, quorumque est neque metu neque gratia ad cuiusquam perniciem commoueri. Quæ cum ei fixa firmaque essent, lata est tanquam de confitente reo mortis sententia verbis solemnibus, Christi seruo benedicente Deum in donis suis & Sanctum pronuntiante in operibus suis. Paucas ante horas simili iudicio, sine teste, sine duodecim virorum censura,